

det samarbejde med forældrene, som skolebestyrelsen repræsenterer. Noget af det, vi også beskæftiger os med i den kursus- og uddannelsesvirksomhed for skoleledere, som vi er optaget af i Undervisningsministeriet og vist også i Kommunernes Landsforening, er, at man har dette perspektiv med i arbejdet.

Der har været tilslutning til, at vi via lovforslaget også åbner for etablering af særlige 10. klasseskoler eller 10. klassecentre. De erfaringer, man har gjort indtil nu, har været af en sådan karakter, at jeg synes, det er rigtigt, og jeg forstår også, at Folketinget er åbent over for, at den mulighed skal gives – ikke for at løsrive 10. klasse fra folkeskolen, men organisatorisk tilrettelægge det sådan, at man, om jeg så må sige, kan udnytte de forhåndenværende muligheder bedre til gavn for eleverne.

Honorarspørgsmålet har været inde i billedet, og jeg medgiver også gerne, at vi har haft nogle diskussioner om det undervejs, både tidligere og nu her igen. Jeg synes, det ud fra et demokratisk synspunkt er rigtigt at sige, at når vi overlader til kommunalbestyrelsen at træffe beslutninger, at der kan udbetales vederlag, og at man kan få dækning for de dokumenterede udgifter, man har haft, må det omfatte både de voksne, børnene og de unge. Vi har i lovforslaget lagt op til, at vederlagsordningen for elevrepræsentanterne skal være en modereret ordning, og jeg er helt klar til, som hr. Baadsgaard også opfordrede til, at se nærmere på det under udvalgsarbejdet. Men ud fra en demokratisk synsvinkel og ud fra, at vi vil tage dette med at deltage aktivt i skolebestyrelsesarbejdet alvorligt, synes jeg, alt taler for, at vi principielt behandler alle medlemmer ens; men lad os se nærmere på det.

Et enkelt spørgsmål, der blev stillet af hr. Bruno Jerup, ligger på kanten af, hvad vi taler om her. Det er spørgsmålet om, hvorvidt undervisning er gratis, og det er der også en debat om i øjeblikket. Dertil er vel blot at sige, som jeg i hvert fald har sagt det før, at al undervisning i folkeskolen er gratis. Det betyder ikke, at skolen, den enkelte lærer eller den enkelte klasse ikke i fællesskab kan tilrettelægge aktiviteter, som der på en ordentlig og fornuftig måde også erlægges en vis betaling for. Det kan ske på mange forskellige måder, viser mange års tradition og erfaring, men det er noget andet. Selve undervisningen er gratis, og det skal den vedblivende være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 138: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Budgetprocedure, kirkebladsudgifter, finansiering af præstestillinger, oprettelse af provstiudvalgskasse m.v.).

Af kirkeministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 22/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Lovforslag nr. L 138, som vi i dag har til behandling, er et resultat dels af det lovforslag om folkekirkens økonomi, budgetprocedure og kirkebladsudgifter, som vi behandlede i Kirkeudvalget sidste år, dels et resultat af det udvalgsarbejde, som efter Kirkeudvalgets ønske blev iværksat for nærmere at belyse, hvilke konsekvenser det vil have at give menighedsrådsmedlemmerne større råderum og mere smidighed i den økonomiske forvaltning af de kirkelige aktiviteter.

Det nu foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med indstillingerne i betænkning 1327/96 og har været til den sædvanlige høring. Socialdemokratiet kan støtte forslaget. Her lægges nemlig op til bedre budgetsikkerhed, mere smidighed og en demokratisering af folkekirkens økonomi. Forslaget er således godt i tråd med den socialdemokratiske kirkepolitik. Vi ønsker netop at styrke de folkevalgte menig-